

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/73/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7917012043
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7917012043.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Zuzany Homzovej a JUDr. Mareka Dudíka, v trestnej veci obžalovaného Mgr. U. X. a spol., pre zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. novembra 2020 v Košiciach, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 12.3.2020, sp. zn. 3T/129/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaných Mgr. U. X. a B. F. o s l o b o d i l spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák., ktorý mali spáchať tak, že

obžalovaný B. F. ako policajt Mestskej polície v S. dňa 20.4.2017 v čase okolo 13.30 hod. v priestoroch útvaru Mestskej polície S., ktorá sa nachádza v budove Mestského úradu na ulici P. H. Š. Č. XXX/XXX v S., počas realizovania a objasňovania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Z. z. a iné, voči poškodenému G. Q., ktorý bol predvedený podľa § 10 ods. 2 zákona č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii v znení neskorších predpisov, dvakrát udrel päťou do tváre poškodeného G. Q., ktorý následkom druhého úderu spadol na zem, a keď vstával zo zeme, zástupca veliteľa Mestskej polície Q. S.E. obžalovaný Mgr. U. X. ho nadvihol za bundu v oblasti hrudníka a udrel päťou do tváre, v dôsledku čoho stratil rovnováhu a udrel sa do dverí miestnosti, pričom tak svojím konaním obžalovaní spôsobili G. Q. zranenia, a to nalomenie nosových kostí a povrchové pomliaždenie tváre - líca a okoloočnej oblasti vľavo, vlasatej časti hlavy a odreniny krku, ktoré si podľa záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, farmácia, odvetvie chirurgia - traumatológia vyžiadali liečbu spojenú s práceneschopnosťou v trvaní 6 dní,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodených G. Q., nar. XX.X.XXXX v S., trvale bytom S., O. XXXX/XX a Q. N. F., Y.X., so sídlom F. I. X, XXX XX W., IČO: XX XXX XXX odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch poukázal na to, že so závermi okresného súdu sa nestotožňuje lebo dôkazy boli vyhodnotené jednoznačne v prospech obžalovaných a súd nebral do úvahy jednoznačnú a usvedčujúcu výpoveď poškodeného. S výpoveďou poškodeného korešpondujú aj závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo. Dal do pozornosti aj výpoveď svedka Š. - taxikára, ktorý viezol poškodeného z OO PZ domov. Znalecký posudok z odboru psychológie neobsahuje záver, že by si poškodený celý skutok vymyslel alebo cielene klamal. Navrhol

odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaní v písomnom vyjadrení k dôvodom odvolania prokurátora uviedli, že prokurátor skĺzol z roviny faktov do roviny špekulácií, kde vyslovuje rôzne hypotézy, ktoré nie sú podložené dôkazmi a jedná sa o jeho subjektívny názor. Poukázali na tú skutočnosť, že prokurátor v dôvodoch odvolania iba vyberá niektoré pasáže zo znaleckých posudkov a nehodnotí posudok ako celok. Uviedli, že aj v konaní pred Okresným súdom Trebišov pod sp. zn. 3T/118/2014, kde vystupoval G. Q. ako poškodený, účelovo menil výpovede. Tam tvrdil, že pri útoku mal utrpieť aj zlomeninu stavcov, čo bolo následne vyvrátené znaleckým dokazovaním. Odvolaciemu súdu navrhli, aby zamietol odvolanie prokurátora.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok okresný súd odôvodnil v zmysle intencií § 168 ods. 1 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že okresný súd v minulosti rozhodol rozsudkom sp. zn. 3T/129/2017 zo dňa 23.10.2018, keď podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil obžalovaných zo skutku tam uvedeného a právne kvalifikovaného ako zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom § 138 písm. d) Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní. Odvolací súd uznesením sp. zn. 4To/10/2019 zo dňa 12.6.2019 podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresný súd vykonal a doplnil dokazovanie v zmysle intencií zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, a keďže ani procesné strany nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, po vyhodnotení všetkých dostupných dôkazov vo veci opätovne rozhodol.

Obaja obžalovaní Mgr. U. X. a B. F. na hlavnom pojednávaní, ako i v prípravnom konaní popreli spáchanie skutku a na svoju obhajobu uviedli, že s poškodeným prišli do kontaktu, keď pri prejazde mestom zistili, že na úrovni parčíka sa voľne pohybuje pes rasy americký staford. Po vystúpení z vozidla zaregistrovali poškodeného, ktorý na nich kričal, aby sa vrátili späť do auta, lebo jeho pes neznáša zbraň. Až na niekoľkonásobné naliehanie priviazal psa o strom a počas celej úvodnej konverzácie začal slovné útočiť na hliadku, kričať a odmietol ísť podať vysvetlenie na políciu, preto požiadali operačného dôstojníka o vyslanie ďalšej hliadky, a taktiež aj hliadky štátnej polície. Poškodený nastúpil do vozidla použitím hmatov a chvatov. V tom čase prišla svedkyňa L., ktorá po dohode s poškodeným, keďže ho pozná, vzala psa k sebe domov. Keď došli do služobnej miestnosti na mestskú políciu, poškodený sa naďalej správal agresívne, vykrikoval, odmietal si sadnúť na stoličku a podobne. Tvrdil, že nemôže sedieť, lebo je po operácii, pričom na ich otázky reagoval tak, že k lekárovi pôjde vtedy, keď bude chcieť on a je to jeho vec. Obaja jednoznačne popreli, aby sa dopustili nejakého fyzického násillia voči poškodenému. Poškodeného vypravdali zadným vchodom z polície, pričom tento sa opätovne vrátil s tým, že trval, aby ho odviezli na miesto, odkiaľ ho hliadka naložila do auta, lebo inak to budú ľutovať a hneď na nich podá trestné oznámenie. Počas celého výsluchu s poškodeným neboli sami vo výsluchovej miestnosti, vždy sa tam nachádzal aj iný policajt, pričom boli otvorené dvere k náčelníkovi polície, a taktiež aj do dozornej miestnosti. Poškodený, keď opúšťal výsluchovú miestnosť a políciu, nejavil žiadne zranenia, a ani sa na žiadne zranenia nestražoval. Obaja ďalej uviedli, že ani jeden z nich nemal žiadne rukavice na rukách.

Poškodený G. Q. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že keď obžalovaný X. vyšiel z auta a sa ukázal spoza stromov, zakričal, že ak má zbraň, aby si dal pozor, lebo jeho pes je na to cvičený. Tvrdil, že obžalovaný X. žiadal od neho doklad o zaplatení mestského poplatku, čo nemal pri sebe. Následne prišli

ďalšie hliadky, jedna mestskej polície a jedna štátnej polície. Prikázali mu priviazať psa o strom a násilím ho natlačili do auta, pričom ho búchali po hlave. Keď boli vo vylučovacej miestnosti a odmietol si sadnúť, obžalovaný F. mu položil ruku na krk a tlačil druhou na ústa, a vtedy si všimol, že má rukavice bez prstov. Žiadal, aby bol odvezený do nemocnice, lebo obžalovaný F. „mu mohol“ v aute ublížiť. Obžalovaný F. ho udrel päťou do tváre, na čo mu mal povedať, či mu chce zlomiť sánku. Vtedy dostal ďalšiu ranu do tváre od obžalovaného F.Š., ktorá bola taká silná, že spadol na zem, kde ležal asi 1 alebo 2 minúty. Keď pomaly vstával zo zeme, obžalovaný X. ho chytil jednou rukou a druhou ho udrel do tváre, zapotácal sa asi dva, tri metre, pričom narazil do dverí, na ktorých bolo okienko, ktoré bolo pootvorené, a keď si kľakol na jedno koleno, cez to okienko uvidel svedkyňu I., ktorú osobne pozná, a taktiež aj druhého mestského policajta. Svedkyňa I. povedal, že ho obaja obžalovaní udreli a žiadal od nej, keďže ju pozná, aby ho odniesla do nemocnice. Obžalovaný X. jej to zakázal. Potvrdil, že keď bol vyprevedený z budovy, opätovne sa vrátil cez predný vstup, lebo chcel mená policajtov a následne si urobil fotku tváre na mobil a išiel podať trestné oznámenie. Spísal zápisnicu na OO PZ, zavolať si taxikára - svedka Š., šiel po psa za pani L. a odtiaľ sa spolu s taxikárom Š. vrátil naspäť na ulicu W., spolu vošli do jeho bytu, kde si dali aj kávu. Odtiaľ potom odišiel do nemocnice.

Svedok Mgr. P. I. vo svojej výpovedi potvrdil, že poškodený sa na stanici mestskej polície správal ako nepríčetný a vrieskal tam po príslušníkoch. Obžalovaní sa ho snažili ukládať a vysvetliť mu, prečo bol predvedený. Poškodenému bolo odmietnuté odviešť ho služobným vozidlom na miesto, odkiaľ bol vzatý na políciu, preto, keď bol vyprevedený von zadným vchodom, následne sa do budovy vrátil predným vchodom a opätovne sa dožadoval, aby bol odvezený k svojmu psovi a jednoznačne uviedol, že ak ho neodvezú, tak podá trestné oznámenie. Väčšinu času bol prítomný pri vylučovaní, ako i pri jeho prepustení cez zadný vchod. Nikto poškodeného počas vylučovania fyzicky nenapadol a nevyšiel si na ňom žiadne zranenia. V čase, keď nebol vo vylučovacej miestnosti, nachádzal sa vo svojej kancelárii a dvere mal otvorené a počul všetko čo sa tam odohrávalo.

Svedok P. G.E. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že po predvedení sa poškodený správal vulgárne a nadával všetkým príslušníkom tam prítomným. Celý čas sa nachádzal v miestnosti operačného policajta, z ktorej mal pootvorené dvere, taktiež videl do miestnosti, v ktorej bol realizovaný služobný úkon. Počas realizácie tohto úkonu poškodeného nikto nezbil, pričom mu bolo ponúknuté, že môže ísť na lekárske ošetrovanie. Potvrdil, že poškodený sa vrátil opätovne po vyprevedení z budovy a vyhrážal sa, že ak ho neodvezú k psovi, podá trestné oznámenie. Ďalej tvrdil, že počas vylučovania neboli obžalovaní sami, vždy tam bol niektorý z policajtov a ozrejmil, že okienko, cez ktoré mal poškodený vidieť svedkyňu I., tak toto sa otvoriť samo nemôže, lebo je na strane operačného policajta zaistené a navyše sa otvára smerom dohora. Na poškodenom nevidel žiadne poranenia.

Svedok U. P. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v uvedený deň slúžil s kolegyňou I., a keď prišli do budovy mestského úradu, vo vestibule zaregistrovali veľký krik a poškodeného, ktorý vulgárne nadával všetkým prítomným a neustále opakoval, že je po operácii, je chorý a nech mu dajú pokoj. Poškodený nemal žiadne viditeľné zranenia, resp. modriny a podliatiny a netiekla mu ani krv. Poškodený sa nezmieňoval, aby bol niekým napadnutý.

Svedok Q. M., ktorý pracuje ako informátor v budove potvrdil, že poškodený sa správal vulgárne ako nepríčetný, nadával, a keď vychádzal z budovy, prechádzal okolo neho v tesnej blízkosti, takže mu veľmi dobre videl do tváre, nemal však na nej žiadne zranenie, a ani žiadne známky po zbití. Porozumel, že požadoval od policajtov, aby ho niekam odviezli.

Svedok Ing. P. O. vypovedal, že sa vrátil na stanicu mestskej polície v čase, keď poškodeného kolegovia odprevádzali k zadnému vchodu, a vtedy počul ako poškodený vykrikuje a dožaduje sa, aby bol odvezený na miesto, kde nechal psa. Následne sa opätovne vrátil cez predný vchod a povedal kolegom, že ak ho neodvezú, tak ich udá na štátnej polícii. Nevidel na poškodenom žiadne zranenia, opuch, krv alebo nejaké modriny.

Svedkyňa B. I. bola zavolaná náčelníkom mestskej polície z dôvodu, že bolo potrebné odchytiť psa poškodeného, a keď vošla do budovy mestskej polície, počula krik, pričom to kričal poškodený. Keď bola v miestnosti kde sedí operačný policajt sa viac otvorili dvere, vtedy ju zbadal poškodený, ktorý ju zavolať do vylučovacej miestnosti a povedal jej, že bol napadnutý a ukázal prstom na obidvoch obžalovaných. Poškodený sa dožadoval od nej, aby mu potvrdila, že je vážne chorý. Na poškodenom si nevyšla žiadne

známky, ktoré by mohli odôvodňovať potrebu odviešť ho na lekárske ošetrenie, nanič sa nesťažoval. K okienku na dverách uviedla, že sa otvára smerom dohora, a keď vošla do výsluchovej miestnosti, okrem oboch obžalovaných a poškodeného sa tam nachádzali ešte ďalší mestskí policajti. Nevidela, aby sa obžalovaní voči poškodenému hrubo správali. Poškodený v čase, keď vošla do miestnosti stál a obžalovaní nemali žiadne rukavice.

Svedok U. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že po tom, čo priviezli poškodeného s kolegom I. do budovy mestského úradu, tak on šiel odstaviť služobné vozidlo. Keď sa vrátil, poškodený kričal, že má zdravotné problémy a nechcel si sadnúť. Potvrdil, že vo výsluchovej miestnosti je veľký pohyb policajtov a dvere sú tam pootvorené. Poškodený sa domáhal, aby bol odvezený naspäť k svojmu psovi, pričom na tvári poškodeného nevidel žiadne zranenia. Taktiež nevidel rukavice na rukách obžalovaných.

Svedok Bc. Y. P. - policajt OO PZ S. vypovedal, že sa dostavil poškodený Q., ktorý bol rozčúlený, že sa chce sťažovať na príslušníkov mestskej polície, a keď bol odkázaný na primátora povedal, že chce podať trestné oznámenie a následne s ním bola spísaná zápisnica o trestnom oznámení. Poškodený mal trochu načervenalú tvár z dôvodu rozčúlenia, žiadne podliatiny, opuchy, odreniny ani krv na tvári nemal. Bol poučený, aby šiel najskôr na lekárske ošetrenie, avšak to rázne odmietol s tým, že má svojho lekára v Košiciach. Potvrdil, že poškodený je známy ako problémový človek.

Svedkyňa U. L. vypovedala, že zobrala z parčíka psa poškodeného, keď bol tento predvedený na policajnú stanicu. V poobedňajších hodinách prišiel poškodený pre psa, pričom keď mu podávala vôdzku, videla mu veľmi dobre do tváre, ale nevšimla si na ňom nič, vyzeral normálne a nemal žiadne zranenia na tvári.

Svedok U. Š. - taxikár vypovedal, že mu zavolať poškodený, prišiel preňho pred budovu OO PZ a šli vyzdvihnúť psa k svedkyňi L.. Počas jazdy taxíkom mu poškodený hovoril čo sa stalo, že mal dostať úder do tváre od nejakého príslušníka mestskej polície, ktorý mal mať na rukách rukavice. Vtedy si na ňom zranenia nevšimol. Poškodený ho pozval na kávu, šiel do kupelky, kde sa dával do poriadku, a keď sa vrátil o niekoľko minút a začali piť kávu si všimol začervenanie na koreni nosa a pod jedným okom. Poškodený sa však na nič nesťažoval.

Z prečítanej výpovede svedka U.Á. I. bolo zistené, že poškodený šiel do služobnej miestnosti dobrovoľne, ale s krikom. V miestnosti sa nachádzali obaja obžalovaní, po chvíli došiel aj pán H., bol tam aj pán O., niekoľkokrát tam vošiel aj svedok P.. Potvrdil, že dvere do operačnej miestnosti, kde mal službu pán G. boli pootvorené, a tento aj niekoľkokrát do miestnosti nakukol. Poškodený sa správal agresívne, odmietal si sadnúť, a z toho dôvodu bol vyprevádzaný zadným vchodom, keďže bol normálny stránkový deň a na jeho krik sa ľudia zastavovali, čo sa deje. Poškodený sa dožadoval, aby bol odvezený na miesto, kde bol naložený do auta, pričom nikdy nebola taká situácia, aby s poškodeným ostali vo výsluchovej miestnosti iba sami obžalovaní. Minimálne boli vždy štyria alebo viacerí ľudia. Poškodený sa vyhrážal, že ak ho neodvezú kde požaduje, podá trestné oznámenie.

Svedkyňa JUDr. M. W. sa vyjadrila k liečebným nákladom za Všeobecnú zdravotnú poisťovňu.

Znalec z odvetvia chirurgia - traumatológia MUDr. T. F. vypracoval znalecký posudok, na záveroch ktorého na hlavnom pojednávaní aj zotrval. Popísal, aké poškodenie zdravia utrpel poškodený a uviedol, že sa jednalo o jednoduchú nekomplikovanú zlomeninu nosa, bez posunu úlomkov, čo si vyžiadalo dobu liečby 6 dní. Potvrdil, že nalomenie nosových kostí s najväčšou pravdepodobnosťou bolo spôsobené úderom päšťou do tváre, pomliaždenie tváre - líca a okoločnej oblasti vľavo mohlo byť spôsobené druhým úderom rukou slabšou intenzitou a pomliaždenie vlasatej časti hlavy a odreniny krku boli spôsobené hmatmi a chvatmi počas policajného zákroku. Možnosť, že si poškodený privodil nalomenie nosa sám nepotvrdil ani nevylúčil. Znalec ďalej vypovedal, že pri zlomenine nosa dochádza bežne ku krvácaniu nosa, ktoré má rôznu intenzitu. V čase, keď poškodeného vyšetřil lekár tam krvácanie nebolo, a ani krčná lekárka krvácanie nepotvrdila. Vznik krvácania je priamo úmerné intenzite úderu. Opuch nastáva v priebehu niekoľkých minút až hodiny po udere, pričom je viditeľný. Opuch musí nastať ak je tam zlomenina a sú narazené mäkké časti. Koža napuchne hneď po udretí a opuch je v priebehu polhodiny plne rozvinutý. Začervenanie je vidieť niekoľko minút, ale môže aj zmiznúť. Znalec pripustil, že mohlo dôjsť aj k sebaublíženiu.

Znalčka Mgr. B. O. vypracovala znalecký posudok z odboru psychológie kde posúdila oboch obžalovaných a poškodeného. Obžalovaného Mgr. U. X. hodnotí ako osobu s nadpriemernou inteligenciou, s dobrým logickým úsudkom a schopnosťou vyššej formy abstrakcie. Úroveň pamäťových schopností plne zodpovedá úrovni intelektu. Je schopný si zapamätať veci, držať ich v pamäti a potom znovu reprodukovať. Jeho osobnosť je diferencovaná s ambivertnou sociálnou inklináciou a rozhodným životným štýlom, vie veľmi dobre organizovať svoju činnosť a primerane regulovať svoje emócie. Jedná sa o vyrovnanú osobnosť s dobrou adaptabilitou a sociabilitou. Sklony k agresivite a k impulzívnemu konaniu zistené neboli. Nemá tendencie konať pudovo ani situačne. Pripisuje veľký význam etickým hodnotám. Obžalovaný nemá sklony ku konfabulácii a neboli namerané vysoké hodnoty lži skóre.

Obžalovaného B.Y. F.Y. hodnotí ako osobu, ktorej inteligenčné a rozumové schopnosti sa pohybujú v hornom pásme priemeru. Má dobrý logický úsudok a pamäťové schopnosti zodpovedajú úrovni inteligencie. Schopnosť vštiepiť si zapamätávaný materiál, udržať ho v pamäti a znovu reprodukovať je v hornom pásme priemeru. Jeho osobnosť nevykazuje patologické prejavy, je bohatá, diferencovaná, s veľmi dobrou adaptabilitou, sociabilná, komunikatívna. Má veľmi dobrú frustračnú toleranciu a v medziľudských vzťahoch vykazuje vysokú toleranciu a ochotu ku kompromisu. Morálna vyspelosť je na vysokej úrovni a etické hodnoty sú pre neho dôležité. Nevykazuje žiadne sklony k agresivite a k impulzívnemu konaniu, nemá sklon ku konfabulácii, či skresľovaniu skutočností.

Poškodeného G. Q. hodnotí ako osobu, ktorej sa úroveň inteligenčných a rozumových schopností pohybuje v pásme priemeru. Má predpoklady na to, aby dokázal vštiepiť si do pamäti zapamätávaný materiál, udržať ho v pamäti a následne ho aj reprodukovať. Osobnosť poškodeného je diferencovaná, s egocentrickým nastavením, pričom znalčka u neho konštatuje zreteľnú tendenciu k neznášanlivému správaniu a ku konfliktom s ostatnými, zvlášť vtedy, keď je jeho impulzívne konanie niekým prerušené alebo kritizované. Má sklon k výbuchom hnevu, zúrivosti a neschopnosť kontrolovať následné explozívne správanie, a tiež zistila nestálu a nevypočítateľnú náladu a poruchu regulácie emócií. Medzi nadmerne rozvinuté črty patrí dramatizovanie, vyžadovanie si pozornosti, extrém v správaní, odmietanie kritiky a nesúhlasu. Kognitívne procesy sú prekryté intenzívnou emočnou reaktivitou. Extrémy sa prejavujú aj v medziľudských vzťahoch a zjavná je aj zvýšená sugestibilita a sklon ku konfabulácii, čiže prispôsobovanie si situácií vo vlastnom záujme. Vykazuje zvýšené hodnoty lži skóre a to v dôsledku výraznej snahy poškodeného vystupovať v sociálne veľmi žiaducim svetle. V rámci osobnostnej štruktúry nevylúčila sklony k sebapoškodzovaniu, ktoré sú vysoko pravdepodobné práve v preexponovaných situáciách, pre poškodeného emočne ťažko zvládnuteľných, neprijateľných, motivovaných aj stratégiou ublížiť osobe, ktorá ho konfrontuje.

Okresný súd ďalej prečítal zápisnicu o vykonaní konfrontácii, listinné dôkazy, prehral časť kamerového záznamu a po vyhodnotení všetkých dôkazov dospel k záveru, že nebolo dokázané, že skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní, sa stal.

Odvolací súd dodáva, že okresný súd doplnil dokazovanie a vykonal všetky dôkazy, ktoré sa javili ako možné vo veci vykonať. K dôvodom odvolateľa je potrebné dodať, že obžalovaných zo spáchania skutku priamo usvedčuje poškodený G. Q.. Nepriamo v prospech poškodeného svedčí aj záver znaleckého posudku znalca z odboru chirurgie - traumatológie. Výpoveď poškodeného však odporuje záverom citovaného znaleckého posudku z dôvodu, že ak by mal byť udretý takým spôsobom do tváre päšťou, ako je to popísané v skutku, ktorý sa im kladie za vinu, následky po údere by museli byť zjavné v podstate pár minút po útoku a navyše by muselo dôjsť aj k zakrvácaniu nosa, čo sa v lekárskejších správach vôbec nekonštatovalo. Je potrebné uviesť, že poškodený sa odmietal dostať na výsluch, musel byť predvedený a počas celého výsluchu sa správal arogantne, nebol nikdy vo výsluchovej miestnosti sám iba s obžalovanými, vždy tam boli aj iní policajti, nebolo zistené, aby obžalovaný F. mal na rukách rukavice a bola vyvrátená logicky aj časť výpovede poškodeného ohľadom posuvného okienka na dverách, cez ktoré mal vidieť a privolať svedkyňu I., ktorá navyše jednoznačne vyvrátila jeho tvrdenia. Výpovedi svedka Š. - taxikára, ktorý bol kamarátom poškodeného nemal odvolací súd dôvod neuveriť, keďže spontánne popísal, že nevidel na poškodenom žiadne poranenia na jeho tvári keď ho viezol domov a jemné začervenanie si všimol až keď sa poškodený vrátil z kúpeľne a pili spolu kávu. Vypočutí svedkovia Mgr. P. I., P. G., U. P., Ing. P. O., B. I., Bc. Y. P., Q. M.Á. vyvrátili tvrdenie poškodeného o jeho možnom napadnutí na policajnej stanici a navyše potvrdili jeho agresívne správanie, neustále vyhrážanie sa podaním trestného stíhania, ak ho neodvezú na miesto odkiaľ ho zobrali a zároveň jednoznačne potvrdili, že v čase, keď odišiel z policajnej stanice nemal žiadne poranenia. To

si všimol špeciálne aj informátor - svedok Q. M., ktorý nebol prítomný pri výsluchu poškodeného. Aj svedok Bc. Y. P. - policajt OO PZ, ktorý spisoval po určitom čase trestné oznámenie s poškodeným, nevidel na ňom žiadne poranenia. Taktiež nevidela poranenia na poškodenom svedkyňa U. L., ktorá mu odovzdala psa, pričom jasne videla do jeho tváre, keď mu odovzdávala vôdzku. Znalec z odboru chirurgie - traumatológie uviedol, že štandardným spôsobom akým mohlo vzniknúť poranenie mohol byť úder pästou, resp. rukou, avšak na druhej strane pripustil a nevylúčil, že si takéto poranenia mohol spôsobiť poškodený aj sám. Táto skutočnosť bola navyše objektivizovaná aj znaleckým posudkom znalkyne z odboru psychológie, ktorá jasne po vykonanom vyšetrení kvalifikovala osobnosti oboch obžalovaných, že sú nadpriemerne inteligentné, nevykazujú žiadne patologické prejavy, vedia regulovať svoje emócie, majú vysokú frustračnú toleranciu, pripisujú veľký význam etickým hodnotám a nebola u nich zistená zvýšená hodnota lži skóre ani sklony ku konfabulácii. Napriek tomu u poškodeného okrem toho, že jeho úroveň inteligentných a rozumových schopností je v pásme priemeru zistila v jeho osobnosti intoleranciu, neznášanlivosť, konfliktnosť, výbuchy hnevu, zúrivosť, neschopnosť sa kontrolovať, nevypočítateľnú náladu, poruchy regulácie, zvýšené lži skóre a navyše nevylúčila ani sklony k sebapoškodzovaniu, ktoré sú vysoko pravdepodobné práve pri emočne ťažko zvládnuteľných situáciách.

V ďalšom odvolací súd poukazuje na podrobné dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

Na základe takto vykonaného dokazovania i odvolací súd dospel k záveru, že nebolo jednoznačne preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý boli obžalovaní stíhaní, lebo na uznanie viny nestačia iba indície a podozrenia, ale vina musí byť jednoznačne preukázaná, čo sa v danom prípade nepodarilo.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd nestotožnil s dôvodmi odvolateľa, ale v plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku okresného súdu, preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.